

На 11-и ноемврий въ 7 часа сутринта французитѣ откриха силенъ барабаненъ огънь по висотата 321, която се заемаше сега отъ една отбранителна застава, въ сила два взвода и една картечница. Седемъ леки и тежки батареи отъ Мая Дагъ, откъмъ Корупа и отъ лѣвия брѣгъ на Вардара наченаха най-ожесточена стрелба по позицията на заставата и по окръжаващитѣ я постове... Въ единъ мигъ висотата к. 321 заврѣ отъ трѣскащи взривове, и защитницитѣ ѝ потънаха въ черенъ димъ... Десетки снаряди долитаха съ пискливъ вой, прѣскаха се съ оглушителенъ грѣмъ, вдигаха нагоре облаци прѣстъ и камъни, рушеха и засипваха окопитѣ, разкъсваха телената мрежа. Хората отъ заставата, обаче, мжжествено понасяха тази огнена буря и твърдо стоеха на мѣстата си. Само тритѣ дѣснофлангови поста се прибраха къмъ заставата. Така продължи боятъ седемъ часа. Въ 14 часа следъ пладне неприятелскиятъ огънь се пренесе назадъ, и две роти французи се влигнаха да атакуватъ... Изморени отъ продължителния барабаненъ огънь, малобройнитѣ защитници на к. 321 не можаха да устоятъ на по-многочислениа противникъ, и отстъпиха на северния склонъ на висотата. Последната бѣ заета отъ французитѣ, ксито веднага започнаха да се окопаватъ и да поставятъ телени мрежи.

Отстъпилитѣ взводове отъ к. 321 се спрѣха на около 600 отъ висотата. Тукъ тѣ, най-първо, бѣха подкрепени съ 20 човѣка, а следъ това — отъ съседнитѣ охранителни роти: 13-а рота и 2-а рота (два взвода). По заповѣдъ на полковия командиръ, отъ всички тѣзи части бѣха съставени две роти, които трѣбваше да се събератъ на северния склонъ на к. 321 и, подъ общата команда на поручикъ Вѣнко Начевъ Цокевъ — командиръ на 13-а рота, да се подготвятъ за контѣратака. Боятъ по това време бѣ позатихналъ, но неприятелската артилерия продължаваше да обстрелва ротитѣ при к. 321 и съседнитѣ на нея пунктове. Между това, противникътъ усили пехотата си на заетата висота и я подкрепи съ още картечници и нѣколко минохвъргачки. Въ сѣщото време той бързо поставяше телена мрежа, и енергично се окопаваше.

Когато се установи, че к. 321 е заета отъ французитѣ съ доста силни части, които може да бждатъ подкрепени съ резерви и мощенъ артилерийски огънь, бригадниятъ командиръ заповѣда, атаката да бжде подготвена добре и да я поведе командирътъ на 4-а дружина, подполковникъ Досевъ. Тя трѣбваше да бжде извършена подъ прикритие на тъмнината и следъ една добра артилерийска подготовка.

Въ 20 часа вечерта нашата артилерия откри силенъ огънь по к. 321, и приготвенитѣ роти, усилены съ единъ картеченъ взводъ, трѣгнаха напредъ... Скоро тѣ стигнаха близо до позицията на противника и намѣста — даже само на сто крачки отъ неговата телена мрежа. Щомъ се подадоха, обаче, настѣпващитѣ роти бѣха посрещнати съ такъвъ убийственъ картеченъ, пушенъ, миненъ и артилерийски огънь, че мигновено бѣха приковани къмъ земята въ най-тежки условия за бой... При това, тѣхното настѣпление бѣше чисто фронтално, понеже противникътъ бѣ заелъ не само к. 321, но и съсед-